

„Tengernyi kincse maradt rá,ők örökül . . .” – írja a Krúdy-életmű egyik bűvára. Valóban páratlan termékenységgű alkotó volt. Több mint hatvan regényét, háromezernél több elbeszélését, cikkeket, karcolatokat és négy színművét tartjuk számon, de bizonyosan lappanganak még írásai kisebb hazai és külföldi lapokban, folyóiratokban. S ahogy beha-

tolunk műveinek világába, mintha álmodnánk, vagy különös képzelgések játszanának velünk. Nincs még egy írónk, aki a mindennapok valóságából ilyen költői világot teremtett volna, nincs az övéhez hasonlítható *költői* próza irodalmunkban.

Nyíregyházán született 1878-ban, és 1933-ban halt meg Budapesten. A Nyírségtől a Józsefvárosig, az Üllői út környékétől Óbudáig életének minden vidéke visszatér írásaiban. Kalandorokkal, utcanőkkel, a századvégi Pest új-gazdagjaival, kikopott zsokékkal, kupecekkel, ősi gavallérokkal, jácintszagú kisasszonyokkal és persze szerelmesekkel találkozunk műveiben. De minden alakja kissé áttetsző, átszillan körvonalaiikon az írói arcmás. „Zsurnalisztaként kezdte, sajátos, romantikus elbeszélőként folytatta, s a modern magyar próza különös, egyedülálló mestereként végezte” – írta róla Sötér István.

Szépirodalmi Könyvkiadó